

Supi

Waldemar Matuška

1. Když supi zakrouží a letí v dál,
v zádech mi sedí mráz, límec mě škrtí.

Když supi zakrouží nad hroty skal,
každému z nás voní to smrtí.

R: Kdo se dlouho nevrací, ten už v nebi hraje bridž,
a kdo v nebi hraje bridž, ten už na koně nikdy,
na koně neseďá.

2. Za zlatem do hor jít, krví se platí,
nemůže dlouho žít, kdo cestu ztratí.
V pustine volání jen skály vrací,
k hostině pozvání pro supi v mracích.

R: Kdo se dlouho nevrací, ten už v nebi hraje bridž...

3. Zlato je prokletí, kosti se kupí,
polibek poslední dá zoban supí,
zatímco srdcí pár odvážné želí,
kostry jim slunce žár už dávno bělí.

R: Kdo se dlouho nevrací, ten už v nebi hraje bridž...
...
na koně neseďá, na koně neseďá, na koně neseďá, uí...